

ဓမ္မဇ္ဇတ အရှင်ဆေကိန္ဒ

မရှိမဖြစ်တဲ့ စင်ကြယ်ခြင်း

စင်ကြယ်ခြင်း

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ဤကျမ်းစာသည်မိမိ၏ ဟောတရားကိုသုံးသပ် ဖြည့်စွပ်၍
ပြန်ရေးသားသောကျမ်းစာဖြစ်ပါသည်။
တရားဟောကြားစဉ်ကအရိယာစင်ကြယ်ခြင်းဟုအမည်
ပေးခဲ့သော်လည်းကျမ်းစာအုပ်ကိုမရှိမဖြစ်စင်ကြယ်ခြင်း
ဟုအမည်ပြောင်းထားပါသည်။

"မရှိမဖြစ်"ဟူသည်အရေးအကြီးဆုံး၊အလိုအပ် ဆုံး၊
အမြတ်နိုးသင်းဆုံးစသောအဓိပ္ပာယ်ပေါင်းများစွာ၏
ကိုယ်စားသုံးဝေါဟာရတစ်ခုဖြစ်သည်ကိုလူတိုင်း သဘောပေါက်ထားကြပြီးဟု
ယူဆမိပါသည်။

"စင်ကြယ်ခြင်း"ဟူသောစကားရပ်အတွက်
ဆိုရပါမူလူလောကအသိုင်းအဝိုင်းတွင်အလုပ်၊အပြော၊
အကြံဟူသောကံအလုပ်အမှုတို့စင်ကြယ်သူနှင့်
မစင်ကျယ်သူဟုတွေ့မြင်မိသည်ကအခြေခံဖြစ်ပါသည်။
အကုသိုလ်အလုပ်၊ကံမစင်ကျယ်မှုတွေကိုသာအားကိုး
တန်ဖိုးထားသူတို့ကများပြားလျှက်၊ကုသိုလ်အလုပ်၊ ကံစင်ကျယ်မှုကိုအားမကိုး၊
အားကိုးရမည်ဟုမသိ၊ တန်ဖိုးမထားဝတန်ဖိုးထားရမည်ဟုမသိသူတို့ကလည်း
များပြားနေကြပါသည်။

သို့အတွက်ကုသိုလ်အလုပ်ပြုလျှက်ကံစင်ကြယ် စေလို၍ လည်းကောင်း၊
အကုသိုလ်အလုပ်ရှောင်လျှက် ကံစင်ကြယ်စေလို၍
လည်းကောင်းရေးသားခဲ့ပါသည်။ စင်ကြယ်ခြင်းသည်အလုပ်ကံစင်ကြယ်ခြင်းနှင့်

စိတ်စင်ကြယ်ခြင်းဟူ၍ ရှိပါသည်အလုပ်ကံစင်ကြယ်ဖို့
ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုနေသူကိုသူတော်ကောင်းဟုခေါ်ဆိုနိုင်၍ စိတ်စင်ကြယ်သူတို့
သူမြတ်ဟု ဆိုလိုက ဆိုနိုင်ပါသည်။

သူတော်ကောင်းမှသူမြတ်ဖြစ်ဖို့လည်းလိုအပ်ပါ သည်။

မကောင်းရာဂတိသို့မရောက်ရေး ကောင်းရာ ဂတိသို့ ရောက်ရေး
ကံစင်ကြယ်ဖို့ မရှိမဖြစ်လိုအပ်ပါ သည်။

လောကဆင်းရဲ အပေါင်းမှ လွတ်မြောက်၍ ချမ်းသာ အစစ်ရရန်
စိတ်စင်ကြယ်ဖို့လည်း မရှိမဖြစ် လိုအပ်ပါသည်။

စိတ်စင်ကြယ်ခြင်းသည်လည်း သတိ, သမာဓိ ဦးဆောင်၍
စိတ်စင်ကြယ်ခြင်းနှင့် ပညာဦးဆောင်၍ စိတ်စင်ကြယ်ခြင်းဟု နှစ်မျိုးရှိပါသည်။

ကံလည်းစင်ကြယ်စေချင်ပါသည်။ သတိ, သမာဓိ ဦးဆောင်သော
စိတ်လည်းစင်ကြယ်စေချင်ပါသည်။ ပညာဉာဏ်ဦးဆောင်သော စိတ်လည်း
စင်ကြယ်စေချင် ပါသည်။

သို့အတွက် မရှိမဖြစ် စင်ကြယ်ခြင်းစာအုပ်ကို ရေးသားလိုက်ရပါသည်။
စွမ်းနိုင်သမျှ စင်ကြယ်အောင် နေသွားကြလိမ့်မည်ဟု နှလုံးထားမိပါသည်။

ဓမ္မဒူတ အရှင်ဆေကိန္ဒ

စင်ကြယ်ခြင်း

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒဿ

သာသနာတော်နှစ် ၂၅၄၃ ခုနှစ်၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၆၂ ခုနှစ်၊ ဥတုဂိမ္မန္တ၊ နွေဥတု နွေကာလ၊ ကဆုန် လပြည့်ကျော် (၅) ရက်၊ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ မေလ ၂၂ ရက်၊ တနင်္လာနေ့ နံနက်တွင် ရန်ကုန်တိုင်း၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ဖိုးစိန်လမ်း၊ ဟောလီးဒေး စားသောက်ဆိုင် မိသားစု၏ နေအိမ်၌ သာသနာကို ကြည်ညို၊ သာသနာကို အားကိုး၊ သာသနာကိုမှီခို၊ သာသနာနဲ့ပတ်သက်တဲ့အမှုကိစ္စတို့၌ သာမဇ္ဈလျော် ပျော်၍ နေတတ်သော သာသနာ့ဒါယကာကြီး "ဦးသိန်းလှိုင်" ၏ ဘဝတစ်ပါးသို့ ပြောင်းသွားကွယ်လွန်တဲ့ အချိန်ကာလတစ်ပတ်ပြည့်တဲ့ အချိန်အခါသမယ၌ ကျန်ရစ်သူများဖြစ်ကြတဲ့ သားသမီး၊ တူ တူမ၊ မြေး မြစ်၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှံမဆွေမျိုးသားခြင်းပရိသတ် အပေါင်းတို့က စုပေါင်းပြီး ပြုလုပ်ကြကုန်သော ဒါန၊ သီလ၊ သမထ၊ ဝိပဿနာ၊ ဝေယျာဝစ္စအစရှိကုန်သော ကုသိုလ်မျိုးစုံပြုလုပ်သော ဓမ္မသဘင်ပွဲ၌ ဟောကြား အပေါ် သာအရိယာ "စင်ကြည်ခြင်း" တရားတော...

ယနေ့ပြုလုပ်တဲ့ တရားပွဲနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျင်ပ ရခြင်းအကြောင်းရင်းကိုတော့ အားလုံးသိပြီးသားလို့ ထင်ပါတယ်။ သာသနာ့ဒါယကာကြီး "ဦးသိန်းလှိုင်" အား ရည်ရွယ်၊ ရည်စူးပြီး ဘုရားအမှူးရှိတဲ့ သံဃာတော် အရှင်မြတ်တို့အား မိမိတို့၏ အိမ်ဂေဟာသို့ ပင့်ဖိတ်ပြီး သရဏဂုံ သီလတွေ ခံယူဆောက်တည်ခြင်း၊ ဆွမ်းခဲဘွယ် ဘောဇဉ် ချိုချဉ်ရသာ အဖြာဖြာတို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခြင်း၊ သင်္ကန်းပရိက္ခရာ အစရှိသော လှူဖွယ်ဝတ္ထုအစုအစုတို့ကိုလှူဒါန်းခြင်း၊ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ အလိုရှိရာ သုံးဆောင်နိုင်ပါစေခြင်း အကျိုးငှာ ပင့်သံဃာ တစ်ပါး တစ်ပါးလျှင် တစ်သောင်းတန် နဝကမ္မလှူဒါန်းခြင်း၊ ဝေယျာဝစ္စတို့ ကိုလိုလေသေးမရှိအောင် ပြုလုပ်ဆောင် ရွက်ကြခြင်း၊ တရားနာကြားခြင်း အစရှိတဲ့

ကုသိုလ် တွေကို တရားပွဲအပြီးမှာ ရေစက်သွန်းချ အမျှပေးဝေ ကြမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ယနေ့ ဦးပဉ္စင်းတို့က ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး
ဟောကြားတော်မူခဲ့တဲ့ တရားတော်တွေ အထဲက "အရိယာ စင်ကြယ်ခြင်း"
အကြောင်းကို ဟောပေးပါ မယ်။

တရားတော်ကို မဟောသေးမီ၊မနာကြားကြသေးမီ
မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား "နမောတဿ" အစချီတဲ့ ဘုရားရှိခိုးနဲ့
ရှေးဦးစွာ ပြိုင်တူရှိခိုးပူဇော်ကြ ပါဦးစို့။

"နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ" (၃)ကြိမ်

ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို ရှိခိုးပူဇော် ဦးချ ပြီးတော့မှ
တရားတော်ကို ဟောကြ၊ နာကြပါစို့။

ရူပေန သံကိလိဋ္ဌေန၊သံကိလိဿန္တိ မာဏဝါ။

ရူပေ သုဒ္ဓေ ဝိသုဇ္ဈန္တိ၊ အနက္ခာတံ မဟေသိနား၊

စိတ္တေန သံကိလိဋ္ဌေန၊သံကိလိဿန္တိ မာဏဝါ။

စိတ္တေ သုဒ္ဓေ ဝိသုဇ္ဈန္တိ၊ ဣတိဝုတ္တံ မဟေသိနာ။

ဦးပဉ္စင်းတို့ ဖယနေ့ဟောမယ့် တရားတော်က နှစ်ခါ ဟော
တရားတော်ပါ။

ပထမတစ်ခါ ဘယ်မှာဟောသလဲဆိုတော့ ဒါယကာ ကြီး ဦးသိန်းလှိုင်
ဆေးရုံပေါ်မှာ ဆေးကုသနေတုန်း ဟောပေးခဲ့တာပါ။ မသေမီအနေနဲ့
နောက်ဆုံးအချိန် ဟောပေးခဲ့တဲ့ တရားလို့ဆိုရမှာပေါ့။

ဒီတရားကို နာကြားပြီးတော့ မကြာမတင် အချိန် ပိုင်းအတွင်းမှာပဲ
ဒါယကာကြီးက ဆုံးပါးသွားတယ်။ ကြည်ကြည်လင်လင်၊ အေးအေးချမ်းချမ်း၊
သက်သောင့် သက်သာနဲ့ အတွေ့အဝေ၊ သတိရှိရှိနဲ့ ဆုံးပါးသွားခဲ့ပါ တယ်။

ဒီလို သတိရှိရှိနဲ့ ဆုံးပါးသွားတော့ ညီအစ်ကို မောင်နှမတွေကလည်း
ဝမ်းသာကြလို့၊ သားသမီးတွေ ကလည်း ဖခင်ကြီးက အေးအေးချမ်းချမ်းနဲ့ ဘဝကူး
ကောင်းသွားတော့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ကြလို့ပေါ့ လေ။

ဒါကြောင့်လည်း သမီးဖြစ်သူ ဒေါ်မိုးမိုးလှိုင်က ဒီတရားတော်ကို
ပြန်ဟောပေးဖို့ လျှောက်ထားတောင်းပန် ပါတယ်။ ဦးပဉ္စင်းတို့ ကိုယ်တိုင်လည်း
ဒီတရားတော်ကို ဟောရပြောရတာ နှစ်သက်မိတော့ ပြန်ပြီးဟောပေးလို စိတ်လဲ
ရှိနေပါတယ်။

ဒီတော့ ဒါယကာကြီး ဦးသိန်းလှိုင်ကို ဆေးရုံပေါ်မှာ
ဟောပေးခဲ့တုန်းကတော့ တိုတိုရှင်းရှင်း အကျဉ်းပေါ့။ ဒီမှာတော့ နည်းနည်းလောက်
အကျယ်ချဲ့ပြီး ဟောပေး ပါဦးမယ်။

ရူပေန သံကိလိဋ္ဌေန၊ သံကိလိဿန္တိ မာဏဝါ။
ရုပ်ညစ်နွမ်းတဲ့အတွက်ကြောင့် သတ္တဝါတွေ ညစ်နွမ်း ပင်ပန်းကြရလေကုန်၏ ။

ရူပေ သုဒ္ဓေ ဝိသုဇ္ဈန္တိ၊ အနက္ခာတံ မဟေသိနာ။ ရုပ်စင်ကြယ်ရင်
သတ္တဝါတွေလည်း စင်ကြယ်ကြ လေကုန်၏ ။ ဤသို့အားဖြင့် အမြတ်တရားကို ရှာမှီး
တောမူသော မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ဟောတောမမူ၊ မိန့်တော်မူပါပေ။

ရုပ်စင်ကြယ်ရင်း၊ ကိုယ်ကောက်ကြီး သန့်ရှင်းစင်ကြယ် ရင် သတ္တဝါတွေ
စင်ကြယ်သန့်ရှင်းကြတယ်လို့ ဘုရား မဟောပါဘူးတဲ့။

ဘုရားရှင် ပွင့်တော်မမူမီ ကာလက တစ်ချို့ အယူအဆတွေ
ရှိကြပါတယ်။ သတ္တဝါတွေ ညစ်နွမ်း၊ ပင်ပန်းကြတာဟာ ဒီရုပ်၊ ဒီကောင်ကြီး
ညစ်နွမ်းလိုတဲ့။ တကယ်လို့သာ ဒီရုပ် ဒီကောင်ကြီး စင်ကြယ်ရင်သတ္တဝါ တွေလည်း
စင်ကြယ်ကြမှာပါပဲတဲ့။

စင်ကြယ်မှုကို လိုလားတောင့်တကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် တွေဟာ ဟိုလိုလုပ်ရင်
စင်ကြယ်မယ်။ ဒီလိုလုပ်ရင် စင်ကြယ်မယ် ဆိုပြီးတော့ မိမိတို့အထင်၊ မိမိတို့အမြင်၊

မိမိတို့အတွေးနဲ့ စိတ်ကူးထဲ တည့်ရာ၊ တွေးကြ၊ ကြံကြ၊ ပြောကြ၊ ဆိုကြ၊ ပြုကြ၊ လုပ်ကြနဲ့ စင်ကြယ်အောင် လုပ်ကြည့်နေကြတာပေါ့။

ရုပ်စင်ကြယ်၊ ကိုယ်ကောင်ကြီးစင်ကြယ်ရင် သတ္တဝါ တွေ စင်ကြယ်တယ်လို့ ပြောတတ်ကြတဲ့ အယူအဆ ဟာ မှန်တယ်လို့ ဘုရားရှင် အဟောမပြောပါဘူးတဲ့။ သတ္တဝါတို့က "အရိယ" ဖြစ်ချင်ကြတာကိုး။ အရိယာရဲ့အနက်အဓိပ္ပာယ်တွေက အများကြီး ရှိပါတယ်။ ကိလေသာတွေမှ ဝေးကွာတယ်၊ ကိလေသာ တွေကို သတ်တယ်၊ နိုင်တယ်၊ သတ်နေတယ်၊ နိုင်နေတယ်၊ ကုသိုလ်အလုပ်တွေမှ ရှောင်ကြဉ်တယ်၊ ဝေးတယ်၊ ကွာတယ်။

နောက် သတ္တဝါတွေရဲ့ စိတ်မှာ ကိလေသာတွေ ကင်းလို့ ကိလေသာတွေ စင်လို့၊ စင်ကြယ်တဲ့ သဘော ကိုလည်း အရိယာလို့ ခေါ်ပါတယ်။

ဆေးရုံပေါ်မှာ ဒါယကာကြီး ဦးသိန်းလှိုင်ကို သေခါနီး ဟောပြောပေးခဲ့တဲ့ အရိယသဘောက စင်ကြယ်ခြင်းဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်နဲ့ ပြောခဲ့ ဟောခဲ့တာပါ။ ဒီနေရာမှာ အရှင်ဘုရားက ဒါယကာကြီးကို သေခါနီး အချိန် ဟောပေးပြောပေးတယ်လို့ ဆိုတော့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိသလဲ၊ သိနိုင်သလဲလို့ မေးချင်းကြ ပါလိမ့်မယ်။

ဒီအကြောင်းကလေးကို နည်းနည်းပြောပြပါဦးမယ်။ ဒါယကာကြီး ဦးသိန်းလှိုင်က "တရားသမားကြီး" ပါ။ "တရားသမားကြီး" ဆိုတဲ့ဝေါဟာရအဓိပ္ပာယ် နှစ်မျိုးထွက်ပါတယ်။ အိမ်ယာထူထောင် လူတို့ဘောင် မှာ နေပြီးတော့ ကိုယ့်တာဝန် ကိုယ်မကျေ၊ ပေါ့ပေါ့နေ ပေါ့ပေါ့စားနဲ့ ကာမဂုဏ် အာရုံတွေတော့ ခံစားပြီး လောကတာဝန် မကျေတဲ့သူတွေကို၊ နောက်ပြီးတော့လဲ ဒီလိုလူတွေက တရားလိုလို၊ စာလိုလို၊ ပေလိုလိုနဲ့ ယောင်တောင်ပေါင်တောင် နေတတ်ကြတာများတာကိုး။ အဲဒီ လို လူတွေကို ဘေးပတ်ဝန်းကျင် ပရိတ်သတ် တွေက ကွယ်ရာမှာ ရွံ့ပြီးပြောတတ်ကြတဲ့ နာမည်ပေး တတ်ကြတဲ့ ဝေါဟာရတစ်မျိုးပါ။ "တရားသမားကြီး" တဲ့။

နောက်တစ်မျိုးကတော့ အသက်အရွယ်အားဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊

ကျန်းမာရေးအရသော်လည်း ကောင်း၊ သာသနာ့တာဝန်တွေကို မဆောင်ရွက်နိုင်လို့ ရှင်ရဟန်း မပြုနိုင်လို့၊ အိမ်ယာထူထောင် လူတို့ဘောင် မှာ နေနေရပေမယ့် ကာမဂုဏ်အာရုံတွေကို မမက်မော၊ မဖြစ်လို့သာ မှီဝဲနေရတဲ့သဘော၊ သုံးဆောင်နေရတဲ့ သဘောနဲ့စွဲလန်းမှုနည်းပါးအောင်နေနိုင်ကြပါတယ်။ နေတတ်ကြပါတယ်။

သာသနာသည်အားကိုးရာ၊ ဘုရား တရား သံဃာ သည်သာ အားကိုးရာ၊ သိပြီးသားတရားနဲ့ မွေ့လျော် ပျော်၊ ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်လို့၊ မသိသေးတဲ့ တရားတွေကိုရှာလို့ဖွေလို့၊ သိအောင်ကြိုးစားလို့အဲဒီလို ဒါနနဲ့ပျော်၊ သီလနဲ့မွေ့လျော်၊ သမထကို တန်ဖိုးထား၊ ဝိပဿနာကို မြတ်နိုး၊ ဘုရား တရား သံဃာတွေရဲ့ ဝေယျာဝစ္စကို မပြုဘဲ မနေနိုင်အောင် ဥဒ္ဓါ ပညာ အားကောင်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကိုလည်း "တရားသမားကြီး" လို့ခေါ်ကြပါတယ်။

သူတော်ကောင်း ပညာရှိတွေကသာ ချီးမွမ်း ပြောဆိုခြင်းကိုခံရတဲ့ဝေါဟာရပါရှေ့တင်ရော၊ နောက် ကွယ်တွေမှာပါ ကင်မွန်းတပ်ခံရတဲ့အမည်ပါ။ အခုဒါယကာကြီးဦးသိန်းလှိုင်ဟာ "တရားသမား ကြီး" ပါဆိုတာ ဒုတိယပုဂ္ဂိုလ်မျိုးပါ။ ပညာရှိ သူတော် ကောင်းတွေက ရှေ့တင်ရော၊ နောက်ကွယ်ရာမှာပါ ပေးထားတဲ့ အမည်နာမပါ။

နောက်ပြီးဒါယကာကြီးဦးသိန်းလှိုင်ရဲ့ဆောင် ရွက်မှု တစ်ခုကို ပြောပါဦးမယ်။ ဒါယကာကြီးက သူတော်ချင်းချင်း သီတင်း လေ့လေ့ ဆိုသလိုပါပဲ။ သူတော်ကောင်းချင်း ပေါင်း ဖော်ပြီး၊ တစ်လရဲ့ ကုန်ဆုံးရက် နောက်ဆုံးပတ် တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ဆရာကြီး ဦးကျော်ထွဋ်တို့ကို ပုဂ္ဂိုလ် ကြီးတွေနဲ့မိမိရဲ့အိမ်မှာဓမ္မသာကမ္ဘာတရားဆွေးနွေးပွဲ တွေကို အမြဲကျင်းပခဲ့ပါတယ်။

တစ်လ ကြိုတင်ပြီး၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်း တွေကိုကြိုပြီးပြောလိုက်ပါတယ်။ လာမည့်လ တနင်္ဂနွေ အဆုံးပတ်မှာ၊

ဆိုပါစို့။"ဝေဒနာ"အကြောင်းဆွေးနွေးကြစို့။"အတ္တ အနတ္တ" အကြောင်း ဆွေးနွေးကြစို့ စသည်ဖြင့်ပေါ့လေ။ကြိုတင်ပြီးမှာကြားလိုက်လေ့ရှိပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ဓမ္မသာကမ္ဘာတရားဆွေးနွေးပွဲဟာ လစဉ် လတိုင်း ကျင်းပခဲ့တာ ကြာလှပါပြီတဲ့။ အခုလိုပြောပေးတာဟာဆုံးပါးသွားသူကမိမိရဲ့ ဒါယကာကြီးဖြစ်လို့အမွှမ်းတင်ပြီးပြောနေတာမဟုတ် ပါဘူး။ ဒီလိုအလုပ်မျိုးတွေကို ရန်ကုန်လိုနေရာမျိုးမှာ ပညာရှိသူတော်ကောင်းတွေကိုစုပေါင်းပြီးပြုလုပ်နေကြ ပါလားလို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ကြစေဖို့နောက်ပြီး အတုယူပြီး ဆောင်ရွက်ကြဖို့၊ ဆောင်ရွက်တဲ့သူတွေ၊ အဖွဲ့တွေတိုးပွားလာရင် သာသနာအတွက် ဝမ်းမြောက် ဖွယ်တွေ ဖြစ်လို့ ဖြစ်စေလိုလို့ ပြောရတဲ့ သဘောပါပဲ။ တရားသမားကြီး ဖြစ်တဲ့ ဒါယကာကြီးဟာ ကိုယ် တွင်း ရောဂါရှိနေခဲ့ပါတယ်။ ကုလည်းကုနေပါတယ်။ ရောဂါနဲ့လူ ဘယ်သူက သာနေသလဲဆိုတော့ ရောဂါက သာနေပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ဒါယကာကြီးဟာ ကုသိုလ်အလုပ်တွေ၊ သာသနာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ တရားကိစ္စအလုပ်တွေကို လျော့ပစ်တယ်၊ မရှိပါဘူး၊ တိုးပြီးတော့ကိုပဲဆောင်ရွက် ပါသေးတယ်။

ရန်ကုန်မြို့မှာ ဟောတဲ့ ဦးပဉ္စင်းရဲ့တရားပွဲတွေကို ဆိုရင် သူရဲ့ တပည့်လေးတွေ ကားမောင်းပို့ခိုင်းပြီး တရားကို နာဖြစ်အောင် နာလေ့ရှိပါတယ်။ ဒီတော့ လည်း အသက်အရွယ်ကြီးတဲ့ ဖခင်၊ ရောဂါကြီးတဲ့ ဖခင်ကြီးတစ်ယောက် ဒီအရွယ်၊ ဒီအခြေအနေအထိ ရောက်နေတာတောင်တရားနဲ့မွေ့လျော်ပျော်နေတာ တွေ့တော့ သားသမီးတွေ၊ တူ တူမတွေကလည်း ဝမ်းသာကြတာပေါ့။

တစ်နေ့ စမ်းချောင်းထဲက ကံမြင့်ကျောင်း တရား ပွဲကို နှစ်ညလုံးလုံး ဒါယကာကြီးက အိမ်ကကားနဲ့ ဦးပဉ္စင်းကို အကြိုအပို့ ယာဉ်အလှူ လှူပါတယ်။ အဲဒီ တရားပွဲကအပြန်မှာသမီးဖြစ်သူကလျှောက် တယ်။

"ဘုန်းဘုန်းဘုရားအဖေကတော့မလွဲမရှောင်သာ တစ်နေ့နေ့တော့

သူသွားရမယ့်လမ်းကို သွားမှာပါပဲ"

"အေး...ဟုတ်တာပေါ့"

"အဲဒီ တော့ တပည့်တော်ဖြစ်ချင်တာလေးကို
ကြိုပြီးဘုန်းဘုန်းဘုရားကိုလျှောက်ထားပါရစေဘုရား"

"အေး...လျှောက်ကြည့်ပေါ့"

"ဒီလိုပါဘုရား၊အဖေကလဲ ဒီလမ်းကို သွားတော့ မှာသေချာနေပါပြီး၊အဲဒီ
တော့ အဖေ့ညီ၊ ဘဘဦးဝင်း ထိန်ကလဲ အဖေ့အကြောင်းကို သိသင့်သလောက်
သိထားပါတယ်။မငိုတတ်ပါဘူးဘုရား၊တပည့်တော်မ ကလဲ မငိုတတ်ပါဘူးပါရား၊
အဲဒီ တော့ အဖေဆုံးပါး ကာနီး အချိန်မှာ တပည့်တော်မရယ်၊ဘဘဦးဝင်းထိန် ရယ်၊
ဘုန်းဘုန်းရယ်ပဲ အနားမှာရှိစေချင်ပါတယ်၊ တစ်ခြားငိုတတ်၊
ယိုတတ်တဲ့သူတွေကိုတော့အနားကို ပေး အကပ်မခံတော့ပါဘူးဘုရား"

"အေး...အဲဒါကောင်းတာပေါ့၊ ဒီလမ်းကလဲ မွေးဖွားလာတဲ့ လူတိုင်း
တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ဒီလိုပဲသွားရမှာပေါ့၊ အဲဒီ လို သွားရတော့မယ့်အချိန်
မှာနေတုန်းက ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ကောင်းတဲ့စိတ် ကလေးနဲ့
နေတတ်ဖို့အရေးကြီးသလို သေကာနီးအချိန် မှာလဲ ကောင်းတဲ့စိတ်နဲ့
သေနိုင်ဖို့အရေးကြီးပါတယ်၊ ဦးပဉ္စင်းလဲ ဖြစ်အောင်နေပေးပါမယ်"

ဟုတ်တယ်လေ။ ဦးပဉ္စင်းကတော့ အာမဘန္တေ သဘော၊ နေဖြစ်အောင်
နေပေးမယ်လို့ ဒကာကြီးရဲ့ သမီးကို ပြောလိုက်ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓသာသနာမှာ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး နေတတ်
ထိုင်တတ်ဖို့အရေးကြီးသလို၊သေကာနီးအချိန်မှာလည်း သေတတ်ဖို့
အရေးကြီးပါတယ်။

